

Milí přátelé, bratři a sestry,

dnes máme Trojiční neděli a v právě přečteném textu jsou zmíněny všechny tři osoby Boží trojice. Pán Ježíš zde je tou viditelnou postavou, avšak mluví o svém Otci v nebesích, ale také o Přímluvci, který přijde, tedy o Duchu pravdy, o Duchu svatém. Mám však pro vás hádanku. Víte, v jakém příběhu evangelia jsou všechny tři Boží osoby nějakým způsobem činné a zřetelně rozpoznatelné?

Děje se tak ve chvíli, kdy Pán Ježíš se nechává křtít Janem Křtitelem v řece Jordán. Prakticky všichni čtyři evangelisté popisují tuto událost. Všichni mluví o tom, že **když byl Ježíš pokřtěn, otevřela se nebesa a na Ježíše sestoupil Duch svatý v podobě holubice**. Matouš, Marek, a Lukáš pak vypravují o tom, že po Ježíšově křtu se ozval hlas z nebe: **Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.**“ Kdo se to z nebe přiznává ke svému Synu, nežli jeho Otec? A tak zde máme všechny tři osoby Boží trojice pěkně pohromadě. Ještě pro doplnění, V Janově evangeliu máme ještě jinou informaci. A tou je svědectví Jana Křtitele, který dosvědčuje tuto událost slovy: **„Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice z nebe a zůstal na něm. A já jsem stále nevěděl, kdo to je, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: ‚Na koho spatříš sestupovat Ducha a zůstávat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.‘ Já jsem to viděl a dosvědčuji, že toto je Syn Boží.“**

Když si to tedy shrneme, tak v tomto příběhu se nám zde Bůh vlastně poprvé představuje ve třech konkrétních osobách. Hlas z nebe patřící Bohu Otci, Syn Boží na zemi a v těle nechající se pokřtít a Duch svatý sestupující na Ježíše v podobě holubice. Všichni tři zde jsou takto pohromadě.

Nicméně o těch Božích osobách pohromadě, respektive o třech Božích poslech jsme ale četli už v tom prvním příběhu. Ovšem zde ty osoby jsou tak trochu záhadné a tajemné: **I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka.** Tohle je velmi zajímavé setkání. Abraham vidí tři muže, ale oslovuje je jednotným číslem, **Panovníku**. Vzápětí ale zase mluví ke všem třem osobám. **Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom...** A opačně je to také velmi zajímavé. Všichni tři poslové najednou se otáží Abrahama: **Kde je tvá žena?** A dále pak je psáno: **I řekl jeden z nich: „Tvá žena bude mít syna.“** Který to byl jeden z nich? Boží Syn, anebo Duch svatý? Zřejmě to neřekl Otec, pokud ho budeme ztotožňovat s Hospodinem. Protože vzápětí několikrát promluví Hospodin. Který to je z té trojice? **Ti tři muži se pak odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil.** A během té cesty Hospodin (tedy zřejmě jeden z těch tří) s Abrahamem rozmlouvá. Říká mu, jaké má plány s jeho životem a jak se naplní, když bude Hospodina poslouchat. I s námi má, milí přátelé, Hospodin své plány, ale budeme poslušni, aby se naplnili? Anebo jdeme či půjdeme cestou podle sebe? Ale zpět k příběhu. Hospodin Abrahamovi nakonec řekne, že **křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, že tam bude muset sestoupit a tato města zničit.** A pak tady máme velmi záhadnou větu: **Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem.** Odešli všichni tři muži a Abraham tam zůstal stát sám a pozvedl svůj hlas k nebesům, aby se modlil? A stál takto před Hospodinem? Anebo jeden z těch tří mužů, tedy Hospodin (Otec) tam zůstal stát s ním a do Sodomy odešli jen dva? Ten příběh pokračuje, jak Abraham licituje před Hospodinem, že kdyby v tom městě bylo 50 spravedlivých, jestli by to město zachoval. Pak to číslo snižuje až k deseti a Hospodin mu odpoví, že **by to město nezahubil, kdyby tam našel 10 spravedlivých.** Co je pak ale zajímavostí v textu v další kapitole, že do Sodomy skutečně odešli už jen pouze dva poslové. Že by osoba Hospodina zůstala v rozmluvě s Abrahamem a dvě další osoby tedy šly do Sodomy?

Milí přátelé, to tak trochu zůstává záhadou a tajemstvím. A je pravda, že ani my dnes pořádně nedokážeme vystihnout, co to znamená trojjediný Bůh. Jak byste to lidem vysvětlili, že věříte v trojjediného Boha? Co to znamená? Je Bůh tedy jeden, anebo tři? Jak ho můžeme nejlépe poznat? Když Filip řekne Ježíši: **„Ukaž nám Otce a víc už nepotřebujeme.“**, co mu Ježíš odpoví? **„Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce.“** Je Ježíš tedy Otec, když na jiném místě Ho vyhledává a modlí se k němu? Náš lidský rozum to nedokáže plně pochopit. **Jak jsi**

jeden ve třech sám... tak se zpívá v jedné kancionálové písni. Jeden ve třech. Můžeme použít různá přirovnání ze života, ze stvoření, avšak žádné plnohodnotně nevystihne tu Boží trojjedinost. Např.: Na zemi běží jeden čas, a přece máme časy tři: Minulost, přítomnost, budoucnost. Anebo voda. Je jen jedna a přece může být ledem, kapalinou, anebo párou. Anebo rostlina. Je zde semeno, nať a plod. Anebo slunce. Je jen jedno, ale dává světlo a teplo. Anebo člověk stvořen k obrazu Božímu má tělo duši a ducha. Anebo rodina. Otec, matka a dítě. Rodina je jedna, ale tvoří jí jednotlivé osoby. Který příměr se vám nejvíc líbí a který nejvíc pokulhává?

Mně se asi nejvíc líbí ten poslední s tou rodinou. A Bůh tvoří tu dokonalou rodinu. Rodinu, ve které jsou naprosto harmonické vztahy. Ti tři jsou naprosto jednotní, vzájemně se respektují a milují jeden druhého. Oni prostě tvoří velmi dobrý tým. Tým, kde nikdo nehraje na sebe, ale každý koná ve prospěch celku. Vzájemně se podpírají, povzbuzují, jeden za druhého se umí postavit. A jejich jednota je tak naprosto dokonale harmonická, že jsou vzájemně tak dokonale propojeni, že je jeden ve druhém i třetím. Jak tomu rozumět? Někdy to můžeme vypožorovat na našich životech. Když k někomu přilneme a trávíme s ním většinu svého času, tak nás ten druhý ovlivní a my zase jeho. A pak se stává, že když se potkáte po delší době s člověkem, kterého jste předtím znali, a najednou ho nemůžete poznat. Protože mluví jako ten člověk, který ho ovlivňuje. Je jako vyměněný. Je to přitom týž člověk, ale už jakoby v něm bydlel někdo jiný. Stává se to samozřejmě mnohdy v negativním smyslu, když víme, že **špatná společnost kazí dobré mravy**. Ale stává se to i v pozitivním smyslu, kdy láska dokáže člověka proměnit k lepšímu. A co teprve ta láska Boží? Cožpak nevidíme změny na těch, kteří uvěřili v Pána Ježíše a začali s Ním žít? Což nemluví z nás Duch svatý, když se sdílíme o své víře?

A právě o to, bratři a sestry, Bohu jde. On nás zve do toho společenství Svaté Trojjedinosti. Bůh rád tvoří vztahy a do vztahu s Ním nás zve. Zve nás do své Boží rodiny. A to natolik, že chce být v nás, tak jako Ježíš je ve svém Otci. V Janově evangeliu Pán Ježíš říká: **V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.** Který je to onen den? Je to až ten den poslední, je to až věčnost? Na věčnosti jistě bude naše poznání zcela naplněno. Tím oním dnem Pán Ježíš ale myslí den, kdy vstoupí skrze Ducha svatého do nitra člověka. Vždyť Pán těsně před těmito slovy řekne: **Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi na věky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám.** Ten onen den se pro učedníky a pro první tři tisíce, kteří tehdy uvěřili, stal o Letnicích. Učedníci byli naplnění Duchem svatým. Neskutečnou radostí, silnou Boží blízkostí. Následně pak takto byli naplněni všichni, kteří se po Petrově kázání obrátili a nechali se pokřtít na odpuštění hříchů. Následně pak dostali dar Ducha svatého.

Milí přátelé, už jste zažili onen den? Je už Kristus ve vás a vy v Něm? Bez Ducha svatého uvnitř našeho nitra nelze prožívat Boží blízkost. Bez Ducha svatého nelze poznávat tajemství Boží Trojjedinosti. Bez Ducha svatého nemůžeme být zapáleni Božím ohněm. Bez Ducha svatého zůstává člověk osiřelý. Bez Ducha svatého nelze poznat, jak Bůh nás miluje. Bez Ducha svatého žil starozákonní Boží lid. Toho měli pouze proroci a vůdci Božího lidu, výjimečně pak několik jedinců. Oni nemohli být s Bohem v jednotě a tak úzce s Ním spjati. Ale nyní, od dob Letnic nastává tzv. Věk Ducha. Ve Starém zákoně to byl věk Hospodina, pak byl věk Krista, ale nyní je to Věk Ducha. A Bůh ho dává do tohoto světa, aby každý měl možnost poznat Boží láskyplnou blízkost. Avšak nedostává ho ten, který neuvěří a nepřijme Ježíše za svého Pána a Spasitele. Protože Ježíš je jediná vstupní brána do Boží blízkosti. A jak řekl sám o sobě: **Já jsem ta cesta, pravda a život.** A vidíte? I v této jediné větě můžeme vnímat Boží trojjedinost. Ježíš je cesta, skrze kterou je možno najít Boha. A Bůh je pravda a Duch dává život. Jeden bez druhého neudělá ani ránu a přece nechce být bez nás a do kruhu Trojice nás mezi sebe zve. A tak Duchu svatý, ve jménu Ježíše Krista vejdi do mého nitra, ať můžu být ve mně a já v tobě a společně tak v Kristu a také v Otci. Amen. Modlitba

Píseň 681

Přímluvné modlitby

Píseň sbor Da Pacem

Slovo posláni: 1. Janův 4, 1-8

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen

Píseň 427

Ježíš pak za své služby na zemi několikrát mluví o svém Otci v nebesích, ovšem mluví také o Duchu svatém, který přijde místo Něj. A tak se stalo o Letnicích. To jsme si připomínali minulou neděli.

Duch svatý ve vichru a v podobě ohnivých jazyků sestupuje na učedníky, a následně dává zakusit Boží přítomnost prvním třem tisícům těch, kteří přijali Ježíše za svého Pána a Spasitele. A protože o Letnicích se nám vylitím Ducha svatého Bůh představuje ve třech osobách naplno, pak církev vymyslela, že týden po neděli letniční, máme dnes neděli trojiční.

Nicméně tato neděle není jen shrnutím nebo uzavřením, že bychom tímto poznali kompletní Boží tým a víc už znát nepotřebujeme. Nikdo z nás přece nemůže říci, že bychom dokonale porozuměli Božímu tajemství a Boží velikosti. Spíše bychom se měli řídit slovy Písma, které říká, **jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba**. A k dalšímu a hlubšímu poznávání Boha by nás mělo také motivovat ještě jedno slovo z proroka Ozeáše: **Můj lid hyne (anebo zahyne) pro nedostatek poznání**. (Oz 4,6). Jistě znáte pořekadlo, že **národ, který nezná svou historii, je odsouzen k tomu, aby si jí zopakoval**. Jak důležité je proto jako Boží lid poznávat Boha. Jak je důležité znát Jeho Slovo z Písma a jak důležité je poznávat Boha osobně. Vždyť kolik lidí se ztratilo a uhynulo Bohu, když se přestali modlit a naslouchat Božímu Slovu? A tak se držíme výzvy, kterou jsme slyšeli v úvodu: **Poznávejme Hospodina, usilujme ho poznat**.

A tak po letniční neděli si můžeme shrnout to, co už víme. Bůh se člověku představuje ve třech osobách. V Bohu Otci, v Bohu Synu a v Bohu Duchu svatém. Od počátků církve se křesťané zabývali tím, jak to s Bohem vlastně je. Je Syn podřízený Otci a Duch svatý Synu? Anebo jsou ti tři zajedno?